

Sesijas dokuments

12.3.2014

B7-0263/2014 }
B7-0264/2014 }
B7-0265/2014 }
B7-0266/2014 }
B7-0267/2014 } RC1

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

ECR (B7-0263/2014)
PPE (B7-0264/2014)
S&D (B7-0265/2014)
Verts/ALE (B7-0266/2014)
ALDE (B7-0267/2014)

par Krievijas iebrukumu Ukrainā
(2014/2627(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Jacek Saryusz-Wolski, Laima Liucija Andrikienė, Roberta Angelilli, Sophie Auconie, Elena Băsescu, Ivo Belet, Jerzy Buzek, Arnaud Danjean, Mário David, Anne Delvaux, Michael Gahler, Andrzej Grzyb, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Jan Kozłowski, Eduard Kukan, Krzysztof Lisek, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Monica Luisa Macovei, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Andrej Plenković, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Jacek Protasiewicz, György Schöpflin, Davor Ivo Stier, Dubravka Šuica, Inese Vaidere, Anna Maria Corazza Bildt, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Algirdas Saudargas, Philippe Juvin, Mariya Gabriel, Csaba Sógor,

RC\1023085LV.doc

PE529.665v01-00 }
PE529.666v01-00 }
PE529.667v01-00 }
PE529.668v01-00 }
PE529.669v01-00 } RC1

Paweł Zalewski

PPE grupas vārdā

Hannes Swoboda, Libor Rouček, Ana Gomes, Marek Siwiec, Tonino Picula, Knut Fleckenstein, Maria Eleni Koppa, Liisa Jaakonsaari, Boris Zala, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Victor Boştinaru, Ivari Padar, Emine Bozkurt, Richard Howitt, Ioan Mircea Paşcu, Jo Leinen, Marusya Lyubcheva

S&D grupas vārdā

Guy Verhofstadt, Johannes Cornelis van Baalen, Marielle de Sarnez, Louis Michel, Marietje Schaake, Graham Watson, Leonidas Donskis, Ivo Vajgl, Sarah Ludford, Gerben-Jan Gerbrandy, Jan Mulder, Robert Rochefort, Olle Schmidt, Nathalie Griesbeck

ALDE grupas vārdā

Rebecca Harms, Werner Schulz, Tarja Cronberg, Bart Staes, Ulrike Lunacek, Mark Demesmaeker, Indrek Tarand, Isabelle Durant, Nikos Chrysogelos

Verts/ALE grupas vārdā

Martin Callanan, Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Paweł Robert Kowal, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki, Adam Bielan, Ruža Tomašić, Marek Henryk Migalski, Roberts Zīle, Konrad Szymański, Valdemar Tomaševski, Geoffrey Van Orden

ECR grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Krievijas iebrukumu Ukrainā (2014/2627(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas kaimiņattiecību politiku, par Austrumu partnerību un par Ukrainu, un jo īpaši 2014. gada 27. februāra rezolūciju par stāvokli Ukrainā¹,
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 12. decembra rezolūciju par Viļņas augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem un Austrumu partnerības nākotni, jo īpaši attiecībā uz Ukrainu²,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 6. februāra rezolūciju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi³,
 - ņemot vērā 2014. gada 3. martā Briselē notikušās Ārlietu padomes ārkārtas sanāksmes secinājumus par Ukrainu,
 - ņemot vērā Ziemeļatlantijas Padomes 2014. gada 4. marta paziņojumu,
 - ņemot vērā valstu vai valdību vadītāju paziņojumu par Ukrainu pēc Eiropadomes 2014. gada 6. marta ārkārtas sanāksmes par Ukrainu,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 2. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā Krievijas agresijas akts, veicot bruņotu iebrukumu Krimā, ir Ukrainas suverenitātes un teritoriālās integritātes pārkāpums, ir pretrunā starptautiskajām tiesībām un ir Krievijas saistību pārkāpums, kuras tā uzņēmusies kā parakstītāja valsts Budapeštas Memorandumam par drošības garantijām Ukrainai, ar kuru tā garantēja ievērot Ukrainas teritoriālo integritāti un suverenitāti;
- B. tā kā prokrieviski noskaņoti bruņoti vīri un Krievijas karavīri Krimas galvaspilsētā Simferopolē ieņēma valsts iestāžu ēkas, kā arī Ukrainai svarīgas iekārtas un stratēģiskus objektus Krimā, tostarp vismaz trīs lidostas; tā kā lielākā daļa Ukraina militāro vienību pussalā tika aplenkta, taču atteikušās nolikt ieročus; tā kā kopš krīzes iestāšanās Ukrainā papildus izvietots ievērojams skaits Krievijas karavīru;
- C. tā kā Krievijas vadības sniegtie argumenti šīs agresijas attaisnošanai ir pilnīgi nepamatoti un neatbilst realitātei, jo Krimā nav bijuši nekādi uzbrukumi Krievijas pilsoņiem vai etniskajiem krieviem vai viņu iebiedēšanas gadījumi;
- D. tā kā Krimas pašpasludinātās un neliģitīmās varas iestādes 2014. gada 6. martā pieņēmušas

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0170.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0595.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0101.

lēmumu lūgt Krieviju, lai tā Krimu uzņemtu Krievijas Federācijā, un 2014. gada 16. martā rīko referendumu par Krimas atdalīšanos no Ukrainas, tādējādi pārkāpjot gan Ukrainas, gan Krimas konstitūciju;

- E. tā kā Krievijas premjerministrs paziņojis par plāniem krievvalodīgajiem ārvalstīs paātrināt Krievijas pilsonības iegūšanas procedūru;
- F. tā kā 2014. gada 1. martā Krievijas parlaments atļāva Ukrainā izvērst Krievijas bruņotos spēkus Krievijas un krievvalodīgo iedzīvotāju interešu aizsardzībai Krimā un visā valstī;
- G. tā kā ir vajadzīga stingra starptautiska diplomātiskā rīcība un sarunu process visos līmeņos, lai panāktu situācijas deeskalāciju, mazinātu saspīlējumu un novērstu krīzi, kamēr to vēl var kontrolēt, un nodrošināt mierīgu atrisinājumu; tā kā ES jānodrošina efektīva reaģēšana, lai ļautu Ukrainai pilnībā un bez ārēja spiediena paust un realizēt savu suverenitāti un teritoriālo integritāti;
- H. tā kā ES 28 valstu un valdību vadītāji nāca klajā ar stingru brīdinājumu par Krievijas darbību ietekmi un pieņēma lēmumu apturēt divpusējās sarunas ar Krieviju par vīzu jautājumiem un sarunas par jauno partnerības un sadarbības nolīgumu, kā arī apturēt ES institūciju līdzdalību 2014. gada jūnijā Sočos paredzētās G8 valstu augstākā līmeņa sanāksmes sagatavošanā,
 1. stingri nosoda Krievijas militāro agresiju un iebrukumu Krimā, kas ir Ukrainas neatņemamam sastāvdaļa un ko par tādu atzinusi Krievijas Federācija un starptautiskā sabiedrība; prasa tūlīt mazināt krīzi, nekavējoties izvedot visus militāros spēkus, kas nelikumīgi atrodas Ukrainas teritorijā, kā arī prasa pilnībā ievērot starptautiskās tiesības un pienākumus, ko paredz konvencijas;
 2. atgādina, ka šīs darbības ir nepārprotams ANO Statūtu un EDSO Helsinku Noslēguma akta, Eiropas Padomes statūtu, 1994. gada Budapeštas Memoranda par drošības garantijām, 1997. gada divpusējā Draudzības, sadarbības un partnerattiecību līguma un 1997. gada Nolīguma par Melnās jūras flotes statusu un klātbūtnes nosacījumiem Ukrainas teritorijā, kā arī Krievijas starptautisko saistību pārkāpums; uzskata, ka Krievijas rīcība apdraud ES drošību; pauž nožēlu par Krievijas Federācijas lēmumu nepiedalīties 5. martā Parīzē paredzētajā sanāksmē par Ukrainas drošību, kuru rīko memoranda parakstītājas valstis;
 3. uzsver to, ka Ukrainas teritoriālo integritāti garantē Krievija, Amerikas Savienotās Valstis un Apvienotā Karaliste ar Ukrainu parakstītajā Budapeštas memorandā, un norāda, ka saskaņā ar Ukrainas konstitūciju Krimas Autonomā Republika var rīkot referendumus tikai par vietēja līmeņa jautājumiem un nevis par Ukrainas starptautiski atzīto robežu grozīšanu; uzsver, ka referendums par pievienošanos Krievijas Federācijai līdz ar to tiks uzskatīts par nelegitīmu un nelikumīgu tāpat jebkurš cits referendums, ar ko tiek pārkāpta Ukrainas konstitūcija un starptautiskās tiesības;
 4. uzsver nepieciešamību ES un tās dalībvalstīm paust vienotu nostāju sarunās ar Krieviju un atbalstīt vienotas Ukrainas tiesības brīvi noteikt savu nākotni; tādēļ atzinīgi vērtē un stingri atbalsta 6. martā notikušās Eiropadomes ārkārtas sanāksmes kopīgo paziņojumu, kurā pausts nosodījums par Krievijas agresijas aktiem un atbalstīta Ukrainas teritoriālā integritāte,

RC\1023085LV.doc

PE529.665v01-00 }
PE529.666v01-00 }
PE529.667v01-00 }
PE529.668v01-00 }
PE529.669v01-00 } RC1

vienotība, suverenitāte un neatkarība; prasa īstenot ciešāku transatlantisko sadarbību un veikt pasākumus krīzes atrisināšanai;

5. atgādina, ka visā valstī 1991. gadā rīkotajā referendumā par Ukrainas neatkarību Krimas iedzīvotāju lielākā daļa balsoja par neatkarību;
6. uzsver pārlicību, ka konstruktīva dialoga izveidošana ir labākais veids, kā atrisināt jebkuru konfliktu un nodrošināt ilgtermiņa stabilitāti Ukrainā; atzinīgi vērtē Kijevas valdības atbildīgo, mēreno un piesardzīgo rīcību šīs smagās krīzes laikā, kas apdraud valsts teritoriālo integritāti un suverenitāti; aicina starptautisko sabiedrību stingri aizstāvēt un atbalstīt Ukrainu;
7. noraida Krievijas apgalvojumus, ka tās mērķis aizsargāt Krimas krievvalodīgos iedzīvotājus ir pilnīgi nepamatots, jo šie iedzīvotāji nav saskārušies — un nesaskaras — ar jebkāda veida diskrimināciju; stingri noraida pret Janukoviča politiku vērsto protestu dalībnieku nomelnošanu, kurus Krievijas propaganda sauc par fašistiem;
8. aicina uz patlaban notiekošās krīzes mierīgu risinājumu un starptautiskajās tiesībās paredzēto principu un saistību pilnīgu ievērošanu; uzskata, ka bruņota konflikta novēršanai Krimā šī situācija ir jāiegrožo un jāturpina tās deeskalācija;
9. uzsver starptautiskas novērošanas un mediācijas būtiski svarīgo nozīmi; aicina ES institūcijas un dalībvalstis būt gatavām izmantot pilnīgi visas diplomātiskās un politiskās iespējas un nenogurstoši visiem kopā strādāt visās attiecīgajās starptautiskajās organizācijās, kā ANO, EDSO, Eiropas Padome u. c., lai nodrošinātu mierīgu risinājumu, kura pamatā ir Ukrainas suverenitāte un teritoriālā integritāte; šajā nolūkā prasa Krimā izvietot pilntiesīgu EDSO uzraudzības misiju;
10. atzinīgi vērtē iniciatīvu izveidot kontaktgrupu EDSO paspārnē, taču pauž nožēlu par to, ka 2014. gada 6. martā bruņotas grupas kavēja EDSO novērošanas misijas iebraukšanu Krimā; kritizē Krievijas un Krimas pašpasludināto varas iestāžu nesadarbošanos ar EDSO novērošanas misiju vai pilnīgas un drošas piekļuves nedošanu šim reģionam tās locekļiem;
11. pauž nožēlu par to, ka ANO ģenerālsekretāra īpašajam sūtnim Krimā bija jāpārtrauc sava misija Krimā drīz pēc tam, kad pret viņu tika vērsti vardarbības draudi;
12. uzskata, ka daži 2014. gada 21. februāra nolīguma aspekti, par kuru ES vārdā vienojās trīs ārlietu ministri, bet kuru Janukovičs lauza, jo viņš atteicās to akceptēt, parakstot jauno konstitucionālo likumu, varētu joprojām palīdzēt iziet no pašreizējā strupceļa; tomēr uzskata, ka neviens nevar īstenot sarunas un/vai akceptēt risinājumus, kas kaitē Ukrainas suverenitātei un teritoriālajai integritātei, un atkārtoti apstiprina, ka Ukrainas tautai ir pamattiesības brīvi lemt par savas valsts nākotni;
13. ar dziļām bažām norāda uz ziņojumiem par to, ka bruņoti cilvēki iezīmē Ukrainas tatāru mājas Krimas teritorijās, kurās tatāri un krievi dzīvo līdzās; norāda, ka Staļina režīma deportētie Krimas tatāri, kas ir atgriezušies dzimtenē pēc Ukrainas neatkarības pasludināšanas, aicina starptautisko sabiedrību atbalstīt Ukrainas teritoriālo integritāti un juridiskas un politiskas vienošanās noslēgšanu par viņu kā Krimas pirmiedzīvotāju tiesībām;

aicina starptautisko sabiedrību, Komisiju un Padomi, ANO augsto komisāru cilvēktiesību jautājumos un ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos aizstāvēt šīs un visu pārējo mazākumtautību kopienu tiesības Krimas pussalā; prasa pilnībā izmeklēt ebreju iebaidīšanu un uzbrukumus ebreju reliģiskajām vietām pēc iebrukuma Krimā;

14. atzinīgi vērtē Ukrainas valdības apņēmību īstenot vērīgu reformu programmu, kas paredz politiskas, ekonomiskas un sociālas pārmaiņas; tālab atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu sniegt Ukrainai īstermiņa un vidēja termiņa finansiālo palīdzību un piešķirt atbalsta paketi EUR 11 miljardu apmērā, lai palīdzētu stabilizēt šīs valsts ekonomikas un finanšu situāciju; sagaida, ka Padome un Komisija kopā ar SVF, Pasaules Banku, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku, Eiropas Investīciju banku, kā arī citām valstīm iespējami drīz nāks klajā ar stabilu ilgtermiņa finansiālā atbalsta pasākumu kopumu, kas palīdzētu Ukrainai novērst ekonomisko un sociālo apstākļu pasliktināšanos, un sniegs ekonomisku atbalstu, lai varētu sākt īstenot pamatīgas un visaptverošas reformas, kas nepieciešamas Ukrainas ekonomikai; atgādina, ka nepieciešams organizēt un koordinēt starptautisku līdzekļu devēju konferenci, kura būtu jāsauc Komisijai un kurai būtu jānotiek cik vien iespējams drīz; aicina SVF nepiemērot neizpildāmus taupības pasākumus, piemēram, enerģijai paredzēto subsīdiju līmeņa samazināšanu, kas vēl vairāk pasliktinās jau tā sarežģīto šīs valsts sociāli ekonomisko situāciju;
15. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis kopā ar Eiropas Padomi un Venēcijas komisiju līdztekus finansiālajai palīdzībai sniegt arī tehnisko palīdzību tādos jautājumos kā konstitucionālā reforma, tiesiskuma nostiprināšana un cīņa pret korupciju Ukrainā; cer, ka šajā sakarībā tiks panākta pozitīva attīstība un uzsver, ka Maidana dalībnieki un visi Ukrainas iedzīvotāji sagaida radikālas pārmaiņas un pienācīgu pārvaldes sistēmu;
16. prasa sarīkot brīvas un godīgas valsts mēroga vēlēšanas, kuras uzraudzītu EDSO/ODIHR, un atgādina par gatavību izveidot savu misiju šajā pašā nolūkā; aicina Ukrainas iestādes darīt visu iespējamo, lai veicinātu augstu vēlēšanu līdzdalību valsts prezidenta vēlēšanās, tostarp valsts Austrumu un Dienvidu daļā; atgādina aicinājumu Ukrainas iestādēm rīkot parlamenta vēlēšanas saskaņā ar Venēcijas komisijas ieteikumiem un atbalsta proporcionālās vēlēšanu sistēmas pieņemšanu, kura atvieglotu valstī valdošo vietējo apstākļu pienācīgu ņemšanu vērā; uzsver, cik nozīmīgs ievērotu tiesiskuma garantēšanā ir parlaments un tā deputāti gan vietējā, gan centrālā līmenī;
17. aicina Ukrainu nepakļauties spiedienam atlikt valsts prezidenta vēlēšanas, kuras ir paredzētas 2014. gada 25. maijā;
18. aicina izveidot Ukrainā cik vien iespējams plašu un iekļaujošu valdību, lai samazinātu līdz minimumam risku, ka atjaunosies vardarbība un teritoriālā sadrumstalotība; nopietni brīdina Krieviju neveikt darbības, kas var paaugstināt polarizāciju, kuras pamatā ir etniskā piederība un valoda; uzsver, ka nepieciešams nodrošināt pie mazākumtautībām piederošu cilvēku tiesības saskaņā ar starptautiskiem standartiem, tostarp krievu valodā runājošo ukraiņu tiesību pilnīgu aizsardzību un respektēšanu, cieši sadarbojoties ar EDSO un Eiropas Padomi; atgādina par prasību nodrošināt jaunu un plašu valodu režīmu, atbalstot visu mazākumtautību valodas;

19. atzinīgi vērtē valsts prezidenta vietas izpildītāja lēmumu uzlikt veto likumprojektam, kura mērķis ir atcelt 2012. gada 3. jūlija Likumu par valodas politiku; atgādina, ka jebkurā gadījumā šo likumu nepiemērotu attiecībā uz Krimu; aicina *Verkhovna Rada* vēlāk grozīt spēkā esošos tiesību aktus, lai tie būtu saskaņā ar Ukrainas saistībām, ko tai uzliek Eiropas reģionālo un mazākumtautību valodu harta;
20. atzinīgi vērtē ES 28 valstu un to valdību vadītāju gatavību parakstīt Asociācijas nolīguma politiskās sadaļas cik vien drīz iespējams un līdz 25. maijā paredzētajām valsts prezidenta vēlēšanām, kā arī pieņemt vienpusējus pasākumus, piemēram, tarifu samazināšanu Ukrainas eksportam uz ES, kas ļaus Ukrainai izmantot priekšrocības, kuras paredz Padziļinātas un vispusīgas brīvās tirdzniecības nolīgums (*DCFTA*), kā to 2014. gada 11. martā ierosināja Komisija; norāda, ka ES ir gatava cik vien drīz iespējams parakstīt asociācijas nolīgumu un *DCFTA* un tiklīdz Ukrainas valdība ir gatava to darīt; uzstāj, ka Krievijas valdībai jāsaņem nepārprotami signāli, kas skaidri parāda, ka šajā nolīgumā nav nekā tāda, kas varētu apdraudēt vai kaitēt Ukrainas un Krievijas turpmākajām divpusējām politiskajām un ekonomiskajām attiecībām; turklāt norāda, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības 49. pantu Ukrainai gluži tāpat kā jebkurai citai Eiropas valstij, ir Eiropas perspektīva un tā var iesniegt pieteikumu, lai kļūtu par Savienības dalībvalsti, ja tā ievēro demokrātijas principus, pamatbrīvības, kā arī cilvēktiesības un minoritāšu tiesības un nodrošina tiesiskumu;
21. atzinīgi vērtē Eiropadomes 2014. gada 6. marta lēmumu par tādu konkrētu pasākumu pirmo kārtu attiecībā uz Krieviju kā, piemēram, divpusējo sarunu apturēšana par vīzu jautājumu un Jauno nolīgumu, kā arī dalībvalstu un ES iestāžu lēmumu apturēt dalību G8 augstākā līmeņa sanāksmē Sočos; tomēr brīdina, ka saspīlējuma nemazināšanās vai turpmāka saspīlējuma pieauguma apstākļos, ko rada Krimas anektēšana, ES būtu jāspēj ātri lemt par atbilstīgiem pasākumiem, kuri varētu ietvert ieroču un divējāda lietojuma tehnoloģiju embargo, vīzu ierobežojumus, aktīvu iesaldēšanu un pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vērstu tiesību aktu piemērošanu, ko attiecinātu uz lēmumu, kas saistīti ar iebrukšanu Ukrainā, pieņemšanas procesā iesaistītām personām, kā arī pasākumus pret Krievijas uzņēmumiem un to filiālēm, jo īpaši enerģētikas nozarē, lai pilnībā nodrošinātu atbilstību ES tiesību aktiem un ietekmētu pašreizējās politiskās un ekonomiskās saites ar Krieviju;
22. uzsver, ka iedibinātā parlamentārā sadarbība starp Eiropas Parlamentu un Krievijas Valsts domi un Federācijas padomi nevar turpināties tāpat kā līdz šim;
23. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu noteikt sankcijas, tās vērsot pret 18 personām, tostarp Janukoviču, par nelikumīgi piesavināto Ukrainas līdzekļu iesaldēšanu un atgūšanu;
24. uzsver Ukrainai svarīgo par pieņemamām cenām pieejamas drošas un diversificētas energoapgādes nozīmi; šajā sakarībā uzsver stratēģiski svarīgo lomu, kāda ir Enerģētikas kopienai, kuras prezidentvalsts 2014. gadā ir Ukraina, un Ukrainas pretestības spējas izveidošanai pret Krievijas draudiem enerģētikas jomā; atgādina par nepieciešamību ES palielināt glabāšanas jaudas un nodrošināt gāzes plūsmu pretējā virzienā — no ES dalībvalstīm uz Ukrainu; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu modernizēt Ukrainas gāzes tranzīta sistēmu un palīdzēt tai nomaksāt parādus *Gazprom*; uzsver, ka ir steidzami nepieciešams turpmāks progress, lai īstenotu kopēju energoapgādes drošības politiku līdz ar

stabilu iekšējo tirgu un dažādotu enerģijas piegādi, kā arī strādāt, lai pilnībā īstenotu Trešo enerģētikas tiesību aktu kopumu, tādējādi padarot ES mazāk atkarīgu no Krievijas naftas un gāzes;

25. aicina Padomi tūlīt pilnvarot Komisiju paātrināt dialogu ar Ukrainu par vīzu režīma liberalizāciju, lai atbilstoši Moldovas paraugam censtos panākt bezvīzu režīma ieviešanu; vienlaikus aicina nekavējoties ieviest ļoti vienkāršu pagaidu kārtību ES un dalībvalstu līmenī, kādā par nelielu maksu būtu iespējams saņemt vīzu;
26. kategoriski uzskata, ka notikumi Ukrainā uzsver nepieciešamību ES divkāršot savas saistības un atbalstu attiecībā uz izvēli par labu Eiropai Moldovā un Gruzijā un šo valstu teritoriālo integritāti, jo tās gatavojas šogad parakstīt asociācijas nolīgumu un *DCFTA* ar ES;
27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Ukrainas prezidenta pienākumu izpildītājam, valdībai un parlamentam, Eiropas Padomei un Krievijas Federācijas valsts prezidentam, valdībai un parlamentam.